

Prof. dr hab. n. med. Otylia Kowal-Bielecka,
Kierownik
Kliniki Reumatologii i Chorób Wewnętrznych
Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku

Białystok, dn. 29. 12. 2023 r

Recenzja
dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz osiągnięcia naukowego w postaci cyklu publikacji pt. „Nowe aspekty aktywności klinicznej i immunologicznej pacjentów z toczeniem rumieniowatym układowym ze szczególnym uwzględnieniem objawów neuropsychiatrycznych oraz zajęcia nerek” dr n. med. Katarzyny Pawlak-Buś
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne

Podstawą opracowania recenzji był zestaw dokumentów dostarczonych w wersji elektronicznej i obejmujących: wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego, uchwałę Kapituły Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nr 167/2023 z dnia 18 lipca 2023 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr n. med. Katarzynie Pawlak-Buś w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne, kopię dokumentu potwierdzającego tytuł doktora nauk medycznych, autoreferat Habilitantki, kopie prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, oświadczenia współautorów prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, wykaz osiągnięć naukowych oraz analizę bibliometryczną dorobku naukowego przygotowaną przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

Przedstawiony mi wniosek oceniałam w oparciu o kryteria art. 219 ust.1 pkt.2b Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r., obowiązującej na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego (tj. Dz.U.2023.742).

1. Podstawowe dane o kandydacie

Dr n med. Katarzyna Pawlak-Buś ukończyła Wydział Lekarski Akademii Medycznej im Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w 1997 roku. Po studiach podjęła pracę na Oddziale Kardiologii Szpitala Wojewódzkiego w Poznaniu, a od 2005 roku pracuje na Oddziale Reumatologii, Układowych Chorób Tkanki Łącznej i Immunoterapii Chorób Reumatycznych Szpitala im. Józefa Strusia w Poznaniu, gdzie obecnie pełni funkcję Zastępcy Ordynatora Oddziału. Ponadto od 2012 roku pracuje na stanowisku adiunkta, początkowo w Klinice Reumatologii, Rehabilitacji i Chorób Wewnętrznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, a od października 2022 roku - w Klinice Chorób Wewnętrznych Katedry Chorób Wewnętrznych, Zaburzeń Metabolicznych i Nadciśnienia Tętniczego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Stopień doktora nauk medycznych dr Pawlak-Buś uzyskała w 2006 roku na Wydziale Lekarskim I Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Zmienność rytmu serca u pacjentów ze stabilną chorobą niedokrwienną. Nowe modele interpretacji zjawiska zmienności w ocenie równowagi autonomicznej.”

Habilitantka jest specjalistą z chorób wewnętrznych (specjalizacja uzyskana w 2006) oraz z reumatologii (specjalizacja uzyskana w 2009 roku).

Z dostarczonej mi dokumentacji nie wynika aby kandydatka ubiegała się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

2. Osiągnięcie naukowe (Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2b ustawy.) stanowiące podstawę ubiegania się w aktualnym postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Osiągnięciem naukowym stanowiącym podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest cykl 3 prac oryginalnych powiązanych tematycznie pod wspólnym tytułem: „**Nowe aspekty aktywności klinicznej i immunologicznej pacjentów z toczeniem rumieniowatym układowym ze szczególnym uwzględnieniem objawów neuropsychiatrycznych oraz zajęcia nerek**”:

1. Pawlak-Buś Katarzyna; Schmidt Wiktor; Leszczyński Piotr. Lack of Association between Serum Interleukin-23 and Interleukin-27 Levels and Disease Activity in Patients with Active Systemic Lupus Erythematosus. *J. Clin. Med.* 2021: Vol. 10, nr 20, art. 4788 [s. 1-14], IF: 4,964, Pkt. MEiN: 140

2. Pawlak-Buś Katarzyna; Schmidt Wiktor; Leszczyński Piotr. Neuropsychiatric manifestations and their attribution to SLE — a retrospective single-center study in the Polish population. *Pol. Arch. Med. Wew.* 2023: 132, nr 11, art. 16319 [s. 1-8], IF: 5,218, Pkt. MEiN: 140

3. Pawlak-Buś Katarzyna; Schmidt Wiktor; Leszczyński Piotr. Remission and low disease activity in systemic lupus erythematosus - real-life 5-years follow-up data from a Polish cohort. *Eur. Rev. Med. Pharmacol. Sci.* 2023: Vol. 27, nr 3, s. 949-959, tab. bibliogr. abstr. IF: 3,784, Pkt. MEiN: 70

Dr n. med. Katarzyna Pawlak-Buś jest pierwszym autorem wszystkich trzech prac wchodzących w skład szczególnego osiągnięcia naukowego, a istotny i wiodący wkład Habilitantki w ich powstanie został potwierdzony oświadczeniami wszystkich współautorów. Wszystkie prace zostały opublikowane w czasopismach anglojęzycznych o zasięgu międzynarodowym po uzyskaniu przez Habilitantkę stopnia doktora nauk medycznych. O renomie czasopism, w których zostały opublikowane prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego świadczy m.in. ich punktacja: sumaryczny Impact Factor prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego wynosi 13,966, a sumaryczna punktacja MEiN: 350. Warto zaznaczyć, że wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego zostały opublikowane w czasopismach, których indywidualny Impact Factor przekracza 3.

Pierwsza praca (**Pawlak-Buś Katarzyna, et al.** *J. Clin. Med.* 2021) poświęcona jest ocenie związku pomiędzy stężeniem cytokin prozapalnych, interleukiny 23 (IL23) i interleukiny 27 (IL27), w surowicy a powikłaniami narządowymi oraz aktywnością toczenia rumieniowatego układowego ze szczególnym uwzględnieniem toczenia neuropsychiatrycznego i nerkowego. Celem badania było poszukiwanie nowych predyktorów przebiegu klinicznego choroby oraz potencjalnych punktów uchwytu nowych leków. Badania dr Pawlak-Buś dotyczące oceny IL23 i/lub IL27 są istotne ze względu na ograniczone opcje terapeutyczne w toczeniu rumieniowatym układowym oraz fakt rejestracji leków biologicznych hamujących szlaki IL23 i/lub IL27 w leczeniu chorób z grupy spondyloartropatii seronegatywnych, łuszczycy czy zapalnych chorób jelit. W oparciu o przeprowadzone analizy nie wykazano zależności pomiędzy zajęciem narządowym, aktywnością kliniczną lub immunologiczną choroby a stężeniami badanych cytokin. Jakkolwiek wyniki badań Habilitantki nie dają podstaw do stosowania nowych leków biologicznych hamujących szlaki IL23 i/lub IL27, ale przyczyniają się do lepszego poznania patogenezы toczenia rumieniowatego układowego i wytyczenia kierunków dalszych badań w tym zakresie.

W kolejnej pracy (**Pawlak-Buś Katarzyna, et al.** *Pol. Arch. Med. Wew.* 2023) Habilitantka analizowała objawy neuropsychiatryczne u chorych na toczeń rumieniowaty układowy

znajdujących się pod opieką ośrodka, w którym pracuje. Analiza w oparciu o zobiektywizowaną ocenę objawów oraz analizę z atrybucją wg modelu włoskiego, dr Pawlak-Bus wykazała, że często objawy neuropsychiatryczne nie są bezwzględnie pierwotnymi objawami w przebiegu toczenia rumieniowatego układowego. W badanej grupie chorych 43,6% pacjentów miało objawy neuropsychiatryczne, które wg zastosowanego modelu atrybucji, można przyporządkować przebiegowi choroby, natomiast większość czyli 56,4% chorych miała manifestacje neuropsychiatryczne nie wynikające z aktywności toczenia. Przeprowadzona analiza wskazuje, że pierwotne objawy neuropsychiatryczne przede wszystkim dotyczyły pacjentów młodszych, z wcześniejszym początkiem toczenia rumieniowatego układowego oraz z wyższą aktywnością choroby.

Uzyskane przez Habilitantkę wyniki mają duże znaczenie praktyczne i mogą sugerować, że wcześniejsze opracowania dotyczące występowania objawów neuropsychiatrycznych w toczeniu rumieniowatym układowym mogły mylnie kwalifikować wiele objawów niespecyficznych zwłaszcza, że różnicowanie objawów neuropsychiatrycznych, które pojawiają się podczas przebiegu przewlekłej choroby jest bardzo trudne. Warty podkreślenia jest fakt że jest to pierwsze tego typu opracowanie dotyczące polskich pacjentów.

W trzeciej pracy wchodzącej w skład osiągnięcia naukowego (**Pawlak-Buś Katarzyna, et al.** Eur. Rev. Med. Pharmacol. Sci. 2023) dr Pawlak-Buś przedstawiła wyniki swojej pracy dotyczącej występowania remisji wg rekomendowanych definicji, wyników leczenia oraz poszukiwania czynników predykcyjnych przebiegu klinicznego w polskiej populacji pacjentów z toczeniem rumieniowatym układowym. Analizy przeprowadzono na podstawie pięcioletniej obserwacji chorych na tocznię rumieniowaty układowy w oparciu o dwie definicje remisji toczenia rumieniowatego układowego stosowane we współczesnej strategii leczenia ukierunkowanego na cel: definicję konserwatywną wg DORIS (The Definition Of Remission In SLE) oraz nieco bardziej „liberalną” definicję niskiej aktywności toczenia wg LLDAS (Lupus Low Disease Activity State). Habilitantka wykazała, że 55.7% pacjentów osiągnęło remisję wg kryteriów DORIS, a 61.4% pacjentów – remisję wg kryteriów LLDAS. Są to wartości porównywalne z analizami pochodzącymi z europejskich ośrodków referencyjnych wyspecjalizowanych w leczeniu chorych z toczeniem rumieniowatym układowym. Dr Pawlak-Bus wykazała także, że predyktorami uzyskania remisji były niska lub umiarkowana średnia wartość aktywności choroby wg skali SLEDAI-2K, przewlekła terapia lekami antymalarycznymi oraz leczenie immunosupresyjne.

Podsumowując, wyniki badań będących przedmiotem cyklu 3 prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego dr n. med. Katarzyny Pawlak-Buś wnoszą nowe, ciekawe i istotne zarówno z naukowego jak i klinicznego punktu widzenia, informacje dotyczące toczenia rumieniowatego układowego.

3. Dorobek naukowy

Dorobek naukowy dr n. med. Katarzyny Pawlak-Buś, poza cyklem 3 prac stanowiących osiągnięcie naukowe, obejmuje: 27 prac oryginalnych, 20 prac pogładowych oraz 4 rozdziały opublikowane w podręcznikach o zasięgu ogólnopolskim. Dr Katarzyna Pawlak-Buś jest pierwszym autorem 13 spośród tych publikacji.

Łączny Impact Factor publikacji wchodzących w skład dorobku naukowego Habilitantki wynosi 47,086 (w tym: osiągnięcie naukowe: 13,966 a pozostałe prace: 33,120), a całkowita punktacja MEiN: 1554 (w tym: osiągnięcie naukowe: 350, a pozostałe prace: 1204).

W okres przed uzyskaniem tytułu doktora nauk medycznych powstały 3 prace. Wszystkie 3 prace zostały opublikowane w polskich czasopismach, a ich sumaryczna punktacja MEiN wynosi 15.

Natomiast zdecydowana większość dorobku naukowego Habilitantki, w tym prace opublikowane w czasopismach międzynarodowych posiadających Impact Factor, powstała po

uzyskaniu tytułu doktora nauk medycznych. Dorobek ten obejmuje 44 opublikowane prace o łącznej punktacji Impact Factor 33,120 oraz 1189 punktów MEiN.

Łączna liczba cytowań prac dr Katarzyny Pawlak-Buś według Web of Science (uwzględniając wszystkie bazy danych) wynosi 182 (172 bez autocytowań), a Indeks Hirscha: 8.

W początkowym okresie pracy naukowej dr Pawlak-Buś zajmowała się badaniami dotyczącymi elektrofizjologii rytmu serca. Wyniki analiz nowych parametrów zmienności czasowej rytmu serca u osób zdrowych oraz chorych z różnymi postaciami choroby niedokrwiennej mięśnia sercowego zostały przedstawione w czterech pracach oryginalnych (prace oryginalne Folia Cardiol i Kard Pol, Kard. Pol. i Pol Prz. Kard.), pracy poglądowej (Folia Cardiol) oraz ponad 20 streszczeniach zjazdowych, których Habilitantka jest autorem lub współautorem.

Większość aktywności/pracy naukowej dr Pawlak-Buś dotyczy jednak zagadnień reumatologicznych. W dorobku tym można wyróżnić trzy nurty:

1. Badania dotyczące toczenia rumieniowatego układowego

Badania dotyczące toczenia rumieniowatego układowego stanowią główny nurt badań Habilitantki. Dr Pawlak-Buś interesowała się szczególnie powikłaniami ze strony ośrodkowego układu nerwowego stanowiącymi jedne z najgroźniejszych manifestacji tej choroby. We współpracy ze specjalistami w dziedzinie neurologii i radiologii, badała zagadnienia dotyczące obrazowania oraz neuromodulacji w centralnym układzie nerwowym u pacjentów z toczeniem rumieniowatym układowym. (Neuroimmunomodulation 2017; Multiple Scler J. 2018; Lupus 2018; Neurol. Neurochir. Pol. 2022). Kolejne publikacje Habilitantki z zakresu badań nad toczeniem rumieniowatym układowym dotyczyły innych poważnych powikłań jak miastenia w przebiegu toczenia rumieniowatego układowego (Rheumat. Int. 2013), czy seria przypadków odpornej na leczenie małopłytkowości o różnej etiologii (Ann. Agric. Environ. Med. 2018). Dr Pawlak-Buś brała także udział w realizacji projektu poświęconego stworzeniu europejskiego rejestru chorych na toczeń rumieniowaty układowy leczonych belimumabem. Wyniki dotyczące polskich pacjentów zaprezentowane zostały na europejskiej konferencji reumatologicznej.

Zasady leczenia toczenia rumieniowatego układowego oraz postępy w leczeniu tej wielonarządowej i heterogennej klinicznie choroby były przedmiotem prac poglądowych Habilitantki (PAMW 2013; Prz. Menop. 2013, Pol. Merk. Lek. 2016, Rheumatol. Int. 2023) (Reumatologia 2022). Dr Pawlak-Buś jest także autorem dwóch rozdziałów poświęconych ocenie aktywności i trwałych uszkodzeń u chorych na toczeń rumieniowaty układowy oraz współautorem rozdziału dotyczącego epidemiologia toczenia rumieniowatego układowego w podręczniku pt „Toczeń rumieniowaty układowy” pod redakcją Prof. Marii Majdan (2015).

Badania dotyczące toczenia rumieniowatego układowego są również podstawą szczególnego osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk medycznych.

2. Badania dotyczące innych układowych chorób autoimmunologicznych i zapalnych, chorób metabolicznych kości oraz chorób rzadkich

Istotną część dorobku naukowego Habilitantki stanowią publikacje dotyczące ciekawych i trudnych przypadków klinicznych dotyczących chorób autoimmunologicznych i/lub chorób rzadkich, takich jak: nietypowy przebieg choroby Dercuma, choroby Pageta, choroby Stilla u dorosłych, transformacja nowotworowa w chorobie Kikuchi-Fujimoto, czy ziarnica złośliwa pod maską choroby Stilla (Reumatologia 2011, Forum Reum 2017, Post. Nauk Med. 2012, Reumatologia 2021, 2015).

Obserwacje kliniczne stały się też podstawą publikacji dotyczących zastosowaniu przeszczepu komórek macierzystych szpiku kostnego w twardzinie układowej (Reumatologia 2019),

leczeniu dwoma przeciwciałami monoklonalnymi w reumatoidalnym zapaleniu stawów (Ann. Acad. Med. Stetin 2009) czy stosowania kwasu zolendronowego w homocystynurii (Reumatologia 2010).

Dr Pawlak-Buś brała udział w ramach współpracy wielośrodkowej na gruncie krajowym, w analizie wyników leczenia inhibitorem receptora dla Interleukiny 6 (tocilizumabem) polskich pacjentów z reumatoidalnym zapaleniem stawów (Reumatologia 2012, 2022). Analiza ta ma duże znaczenie ze względu na brak polskich rejestrów chorych leczonych lekami biologicznymi.

Uważam, że do tego nurtu można zaliczyć także badania Habilitantki dotyczące przebiegu klinicznego COVID19, wykazującego szereg mechanizmów wspólnych z układowymi chorobami autoimmunologicznymi. Habilitantka prowadziła m.in. analizy czynników prognostycznych przebiegu ciężkiego zakażenia wirusem SARS-CoV2 (Ann Agric Environ Med 2022) oraz odpowiedzi na leczenia tocilizumabem u pacjentów z COVID19 (J Clin Med 2023 praca zaakceptowana do publikacji). Wynikiem tych badań było m.in. opracowanie wskaźnika oceny ryzyka śmiertelności chorych na COVID19 (COVID Radiological Risk Score – COVID-RSS) na podstawie rozległości zmian zapalnych płuc w obrazie tomografii komputerowej oraz wykładników biochemicznych (Eur Rev Med Pharmacol Sci 2023).

3. Badania dotyczące przekazywania wewnątrzkomórkowego sygnałów

We współpracy z naukowcami Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego Habilitantka badała, w ramach projektu PolSPI, aspekty wpływu białek anabolicznych i cytokin prozapalnych na procesy remodelingu kostnego u chorych ze spondyloartropatiami osiowymi i obwodowymi. Wyniki prowadzonych prac zostały przedstawione w cyklu prac oryginalnych (BMC Musculoscelet. Disord. 2013; Pharmacol. Rep. 2013; Scand. J. Rheumatol. 2014; Reumatologia 2017). Habilitantka jest także autorką lub współautorką kilku prac poglądowych omawiających potencjalne mechanizmy działania nowych leków blokujących białko kostne sklerostynę lub szlak sygnałowy Wnt- β katenu ((Reumatologia 2010; Endokr. Otyłość 2011) oraz hamujących kinazę janusową TYK2 (Immunotherapy 2021).

Dr Pawlak-Buś bierze aktywny udział w realizacji projektów wielośrodkowych:

1. W ramach konsorcjum naukowego Polish Spondyloarthritis Initiative (PolSPI), obejmującego ośrodki uniwersyteckie z Krakowa, Wrocławia, Szczecina, Torunia oraz Poznania, Habilitantka bierze udział w gromadzeniu materiału badawczego, w postaci obserwacji klinicznych, oraz jego analizie. Jest współautorem trzech publikacji w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym i jednej w czasopiśmie krajowym powstałych w oparciu o współpracę w ramach tego konsorcjum (BMC Musculoscelet. Disord. 2013; Pharmacol. Rep. 2013; Scand. J. Rheumatol. 2014; Rheumatology 2017).

2. W ramach współpracy wielośrodkowej pod kierunkiem dr hab. n. o zdr. Matyldy Sierakowskiej z Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, Habilitantka uczestniczyła w międzynarodowych badaniach dotyczących oceny jakości życia u chorych na twardzinę układową oraz potrzeb edukacyjnych w grupie chorych z reumatoidalnym zapaleniem stawów. Współpraca zaowocowała współautorstwem dwóch publikacji (Ann. Agric. Environ. Med. 2016; Arthritis Rheumatol. 2017).

3. W ramach inicjatyw badawczych oceniających chorych leczonych przeciwciałami monoklonalnymi w różnych wskazaniach Habilitantka brała udział m.in. w realizacji badań dotyczących satysfakcji pacjentów z terapii oraz uczestniczyła w wielośrodkowym badaniu obserwacyjnym pod akronimem ACT-POL, które oceniało efekty nowej wówczas terapii inhibitorem receptora dla IL-6, tocilizumabem, w reumatoidalnym zapaleniu stawów. Wynikiem tej współpracy jest współautorstwo publikacji w polskim czasopiśmie naukowym (Reumatologia 2012; 2018 i 2022).

Ponadto, w ramach Sekcji Chorób Metabolicznych Kości i Osteoporozy Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego, Habilitantka bierze udział w pracach grupy ekspertów pod

kierownictwem Prof. Piotra Leszczyńskiego, zajmującej się opracowaniem ogólnopolskich rekomendacji dotyczących diagnostyki i leczenia osteoporozy w Polsce. Dokument ten ma stanowić referencyjny punkt widzenia uwzględniający specyfikę chorób reumatologicznych (Forum Reumatol. 2015; obecnie przygotowywana jest jego aktualizacja na rok 2023).

4. Ocena aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę kandydata do stopnia doktora habilitowanego

Dr n. med. Katarzyna Pawlak-Buś od 2012 roku pracuje jako nauczyciel akademicki i realizuje zajęcia dydaktyczne ze studentami Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Jest też współorganizatorem i opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Reumatologii, Chorób Metabolicznych Kości i Tkanki Łącznej.

W ramach pracy na Oddziale Reumatologii, Chorób Układowych Tkanki Łącznej i Immunoterapii Chorób Reumatycznych Habilitantka od 2010 roku zajmuje się prowadzeniem i nadzorem terapii biologicznych w ramach programów lekowych dotyczących zapalnych chorób stawów, czy ziarniniakowatość z zapaleniem naczyń.

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w wielu konferencjach krajowych i zagranicznych prezentując wyniki własnych badań lub występując jako wykładowca/ekspert z zakresu tocznia rumieniowatego układowego, leczenia biologicznego oraz chorób metabolicznych kości.

Habilitantka jest promotorem pomocniczym w dwóch przewodach doktorskich:

- mgr pielęgniarstwa Katarzyny Nowackiej pt.: „Czynniki wpływające na czas remisji i niską aktywność choroby po zakończeniu stosowania leczenia biologicznego u pacjentów z reumatoidalnym zapaleniem stawów”.

- lek. med. Wiktora Schmidta w zakresie cyklu publikacji do pracy doktorskiej na temat oceny wybranych czynników rokowniczych u pacjentów hospitalizowanych z powodu choroby COVID-19.

Habilitantka była promotorem i recenzentem kilku prac magisterskich i licencjackich. Jest także kierownikiem specjalizacji z Reumatologii 4 lekarzy specjalistów i 2 lekarzy rezydentów.

W latach 2015 – 2022 dr Pawlak-Buś była sekretarzem redakcji polskiego czasopisma reumatologicznego Forum Reumatologiczne. Współpracuje też, jako recenzent, z czasopismem Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu Journal of Medical Science.

Od 2014 roku Habilitantka jestem członkiem Zarządu Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego, a od 2022 roku pełni funkcję sekretarza tegoż Oddziału.

Od 2010 dr Pawlak-Buś bierze udział w organizacji interdyscyplinarnej konferencji pt „Zdrowe Kości”, (obecnie „Zdrowe Kości i Stawy”), która wpisała się w kalendarz corocznych wydarzeń reumatologicznych o zasięgu ogólnopolskim. Habilitantka jest też pomysłodawcą i współorganizatorem konferencji „Lupus and Autoimmunity Summit” (pod patronatem naukowym Pana Prof. Piotra Leszczyńskiego) dotyczącej tocznia rumieniowatego układowego oraz innych chorób układowych tkanki łącznej. W kwietniu 2022 roku spotkanie to skupiło specjalistów polskich, ale również gości zagranicznych, będących ekspertami z reumatologii, immunologii, nefrologii, neurologii oraz dermatologii, zajmujących się wielonarządową chorobą jaką jest toczень rumieniowaty układowy.

5. Podsumowanie

Podsumowując uważam, że przedstawione mi do oceny osiągnięcia naukowe w postaci cyklu powiązanych tematycznie 3 artykułów naukowych autorstwa dr n. med Katarzyny Pawlak-Buś poświęconych wybranym aspektom aktywności klinicznej i immunologicznej pacjentów z toczniem rumieniowatym układowym ze szczególnym uwzględnieniem objawów neuropsychiatrycznych oraz zajęcia nerek, a także pozostały dorobek naukowy Habilitantki, wnoszą oryginalny i znaczący wkład w obecny stan wiedzy z zakresu patogenezy i istotnych

aspektów klinicznych układowych chorób tkanki łącznej. Nowatorskie aspekty prac Habilitantki dotyczą zwłaszcza poszukiwań molekularnych oraz klinicznych predyktorów przebiegu klinicznego oraz odpowiedzi na leczenie u chorych z toczeniem rumieniowatym układowym, co ma istotne znaczenie dla indywidualizacji leczenia tej ciężkiej choroby. Oryginalnym osiągnięciem naukowym jest także udział w opracowaniu wskaźnika oceny ryzyka śmiertelności chorych na COVID19 (COVID Radiological Risk Score – COVID-RSS) oraz badania nad predyktorami odpowiedzi na leczenie tocilizumabem u chorych na COVID-19.

O znaczeniu dorobku naukowego dr Katarzyny Pawlak-Buś świadczy fakt opublikowania wielu prac w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, sumaryczny Impact Factor dorobku wynoszący, na dzień wszczęcia postępowania habilitacyjnego, ponad 47 punktów oraz Indeks Hirscha = 8.

Na podkreślenie zasługuje aktywność naukowa Habilitantki w projektach i konsorcjach wielośrodkowych o zasięgu ogólnopolskim, a także międzynarodowym.

Wysoko oceniam także aktywność organizacyjną Habilitantki, a zwłaszcza jej wkład w organizację interdyscyplinarnych konferencji z udziałem krajowych i zagranicznych ekspertów.

W świetle przedstawionych mi dokumentów dotyczących dorobku naukowego stwierdzam, że dr n. med. Katarzyna Pawlak-Buś jest samodzielnym naukowcem, posiada w dorobku naukowym osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk medycznych oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni, przez co spełnia ustawowe wymagania stawiane kandydatom na stopień doktora habilitowanego, zgodnie z artykułem 219 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U.2023.742).

W związku z powyższym zwracam się do Wysokiej Rady Kapituły Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z wnioskiem o nadanie dr n. med. Katarzynie Pawlak-Buś stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych.

KIEROWNIK
Kliniki Reumatologii i Chorób Wewnętrznych

Prof. dr hab. med. Otylia Kowal-Bielecka